

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/89/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211010095
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Hájiček
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2011:3211010095.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.októbra 2011 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Hájička a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku odvolania, ktoré proti rozsudku Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou sp.zn. 2T 24/2011, zo dňa 2.augusta 2011 podali obžalovaný J. Q., nar.X.X.XXXX v C., N. D., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Leopoldove a v jeho neprospech Okresný prokurátor v Bánovciach nad Bebravou a pomerom troch hlasov proti žiadnemu takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného J. Q. a prokurátora z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Citovaným rozsudkom okresného súdu bol J. Q. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pretože v presne nezistenom čase od začiatku januára 2011 do dňa 01.02.2011 v Bánovciach nad Bebravou osobne a tiež telefonicky pod hrozbou násillia opakovane nútil J. Q., nar.XX.X.XXXX, svoju matku, aby mu dala peniaze za podiel na byte a to s použitím slov, že ak mu ich nedá, tak ju zabije a stiahne ju z kože, pričom poškodená mu z obavy o svoj život poslala sumu vo výške 547,70 €, čím jej bola spôsobená škoda v uvedenej výške. Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a v jeho neprospech a výslovne proti výroku o treste okresný prokurátor.

Prokurátor uviedol, že obžalovaný sa dopustil viacerých útokov, skutok neoľutoval, ani nepriznal, ubližoval celej rodine a bol schopný splniť svoje hrozby. Preto trest uložený mu na spodnej hranici je síce zákonný, ale neprímerane mierny. Preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest v strede zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Na verejnom zasadnutí prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na podanom odvolaní.

Obžalovaný v písomne odôvodnenom odvolaní uviedol, že sa žalovaného skutku nedopustil. Prokurátor neuviedol ani jeden priamy dôkaz. Poukázal pritom na výpovede J. Q., ktorá odmietala konfrontáciu s ním a odmietla vypovedať na hlavnom pojednávaní. Vypovedala až dňa 2.8.2011, kde klamala a bála sa následkov krivej výpovede. Žiadal, aby bol vyšetrený jej duševný stav, nevie čítať ani písať a ani sa podpísať. Preto ani nemohla diktovať a čítať zápisnicu pred vyšetrovateľom. Nie je pravdivé tvrdenie o vyhnutí sa stretnutia s ním v priestoroch Tatrabytu. J. Q. je osobou viackrát trestne stíhanou a jej výpoveď je účelová v snahe vyhnúť sa vrátenia dlhu. Uznáva, že napísal SMS správu sestre J. Y. pre svoju matku

s nevhodnými slovami, že ju stiahne z kože, čo bolo myslené ako fráza. Preto žiada o prehodnotenie dôkazov. V liste adresovanom krajskému súdu žiadal doplniť dokazovanie o výsluchy svedkov L. C., F. N. a F. U., ktorí majú vedomosti o jeho spore s matkou. Na verejnom zasadnutí prostredníctvom obhajcu podrobne rozoberal jednotlivé výpovede poškodenej, navrhoval vyšetriť jej duševný stav a pokiaľ sa týka niektorých jeho výrokov priznáva, že išlo o nevhodné a hrubé výrazy, ktoré však nenapĺňajú skutkovú podstatu žiadneho trestného činu. Preto navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený, resp. aby bola vec vrátená okresnému súdu na doplnenie dokazovania, ktoré navrhoval.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok, preskúmal i správnosť a zákonnosť konania, ktorému predchádzalo a po oboznámení sa s vykonanými dôkazmi na hlavných pojednávaniach odvolaniam neprisvedčil.

V prvej rade je potrebné konštatovať, že okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, aby tak zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, ktorého závery by nevzbudzovali dôvodné, či rozumné pochybnosti. Nie je potrebné doplňovať dôkazy a vykonávať ďalšie výsluchy svedkov, ktoré by objasňovali či poškodená skutočne dlhovala obžalovanému peniaze, ani jej charakterové vlastnosti ani vypočúť ďalších svedkov, ktorí majú potvrdzovať, že boli nahováraní niektorými jeho príbuznými, aby vypovedali proti nemu. Nesmerovali by totiž k podstate veci, či obžalovaný sa skutočne matke vyhrážal. Námietky týkajúce sa zákonnosti výsluchu poškodenej v prípravnom konaní okresný súd vyriešil tak, že poškodená na poslednom hlavnom pojednávaní bola osobne vypočutá. Tu je potrebné len dodať, že u matky obžalovaného ako staršej a nevzdelanej osoby nie je možno vyžadovať a predpokladať, že bude vypovedať v rôznych štádiách trestného konania i v jednotlivostiach presne a rovnako. Podstatné okolnosti vyhrážania však uvádzala rovnako. V zmysle Trestného poriadku súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich súhrne. Nie je mu možno vytýkať, že vykonané dôkazy nehodnotil tak, ako si to obžalovaný predstavuje.

Už je vyššie uvedené, že v danej veci nie je rozhodujúce, či matka obžalovaného dlhovala svojmu synove finančné prostriedky. Túto okolnosť, ktorá má význam len z hľadiska trestu sa nepodarilo súdu bez pochybností preukázať a ani vyvrátiť. Na druhej strane ani krajský súd nielen na základe výpovedi jeho matky, ale i na základe výpovedí J. Y. a J. Q., ako aj listov mu nimi adresovaných do väzby, nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný sa svojej matke vyhrážal prostredníctvom SMS správ, telefonicky a raz aj pred jeho dieťaťom a to pre údajný či skutočný dlh s odôvodnením, že potrebuje finančné prostriedky na lieky pre seba. Obžalovaný spočiatku popieral akýkoľvek spôsob vyhrážania sa svojej matke, neskôr v priebehu konania pred súdom čiastočne vyhrážky priznal a tieto zľahčoval. Faktom ale zostáva, že jeho matka z nich obavy, ako sama prehlásila, mala. Obžalovaný totiž už v minulosti sa dopustil obdobného konania, aj keď voči iným osobám, ktoré mali z vyhrážok skutočné obavy, ako vyplýva najmä z priestupkových konaní, ako aj z registra trestov. V priebehu trestného konania neboli síce zabezpečené žiadne dôkazy, ktoré by nasvedčovali na fyzické násilie voči svojej matke, čo však z pohľadu ustanovenia § 189 Tr. zák. nie je ani potrebné. Z týchto dôvodov, ako aj naznačených v napadnutom rozsudku sú skutkové i právne závery okresného súdu správne.

Pokiaľ sa týka odvolania prokurátora voči výroku o treste krajský súd je toho názoru, že prokurátor svoj návrh svojim odôvodnením senát nepresvedčil. Obžalovaný síce viackrát stál pred súdom, ale nebol ešte vo výkone trestu odňatia slobody a hľadá sa na neho ako na netrestaného. Ide o delikt verbálny a ako vyplýva z postoja jeho matky i najbližších príbuzných neprajú si uloženie nejakého prísnejšieho trestu. Finančné prostriedky vyžadoval od matky najmä na nákup liekov, a matka i príbuzní mu zasielali peniaze i do väzby. Okolnosti, ktoré uvádzal prokurátor, že obžalovaný sa nepriznal, neofutoval svoje konanie, či skutočnosť, že sa ho podľa poškodenej všetci báli a na adresu matky sa hrubo vyjadroval, nie sú okolnosťami, ktoré by v zmysle zásad pre ukladanie trestov tak, ako sú uvedené v § 34 Tr. zák. by mali viesť k uloženiu prísnejšieho trestu.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd odvolanie obžalovaného i okresného prokurátora zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.